

Thesis Title	Effects of Using the Multi - Dimension Social Interaction Training Program on Social Skill Development of Adolescents with Autism : Case Studies		
Author	Miss Nongluck Kienggam		
Degree	Doctor of Philosophy (Curriculum and Instruction)		
Thesis Advisory Committee	Assoc. Prof. Dr. Sirmsree	Chaisorn	Chairperson
	Assoc. Prof. Dr. Somsak	Phuvipadawat	Member
	Assoc. Prof. Dr. Ratchaneekorn	Tongsookdee	Member
	Asst. Prof. Chawanun	Charnsil, M.D.	Member

ABSTRACT

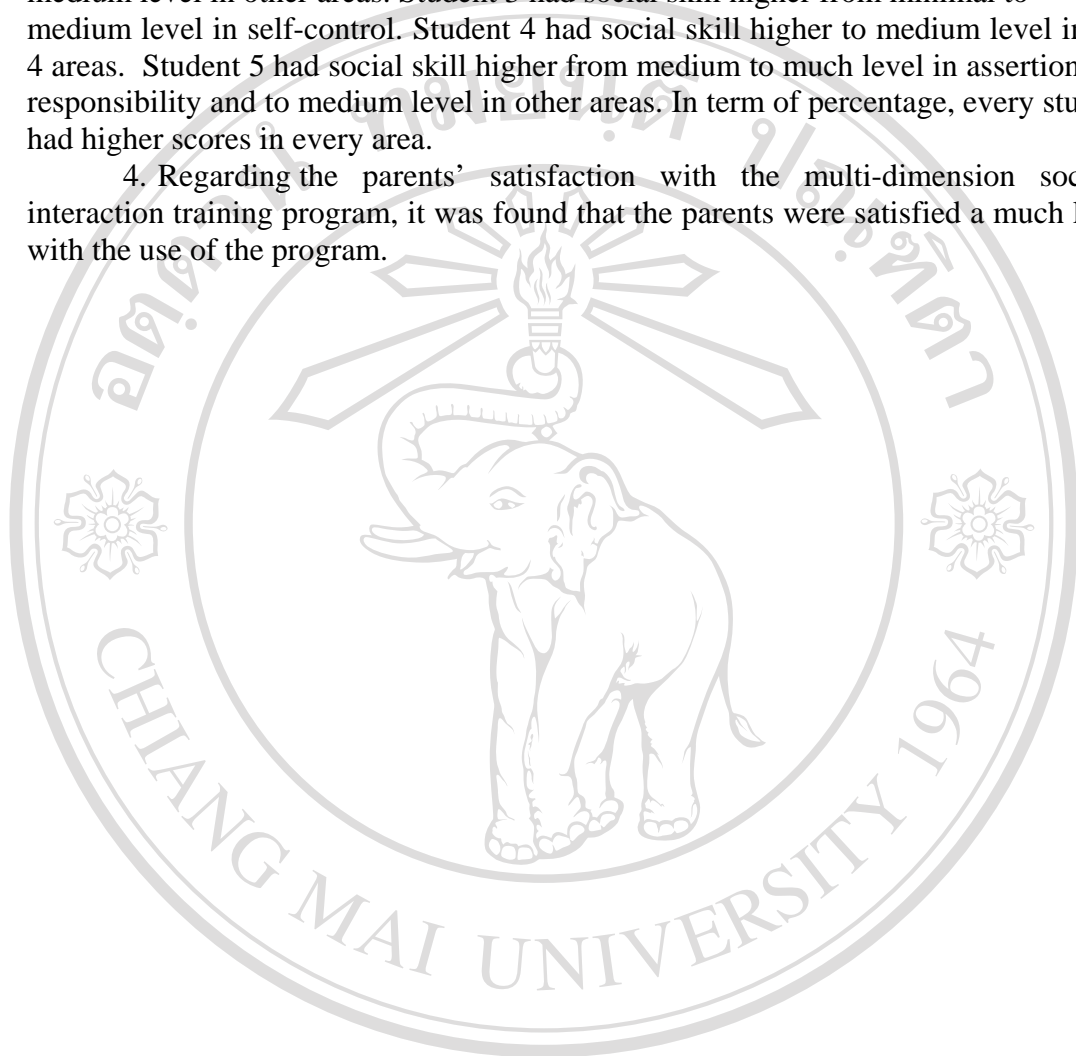
This research aims to (1) investigate the effect of using multi-dimension social interaction training program on individual autistic student (2) to compare the student's social skill before and after the training and (3) to examine the parents' satisfaction with the use of the program. The sample included 5 autistic students enrolled inclusively at Chiang Mai University Demonstration School in the 2007 academic year and their parents. The students included 3 male Mathayom Suksa 2 students and 2 Mathayom Suksa 4—one boy and one girl. All of their parents had granted permission to use their child as the subject for this study. Research instruments were (1) form to collect personal information (2) form to assess general social skills of the student (3) form to observe social skill of autistic students in their inclusive classroom (4) form to observe the student's social skill during their group activities (5) form to assess the behavior during the training and (6) form to assess the parent's satisfaction with the use of the multi-dimension social interaction training to develop the autistic student's social skill. The instruments used to developed the social skills was the multi-dimension social interaction training program consisting 14 activities both in group and individually to develop the student's social skills in four areas - cooperation, assertion, responsibility, and self control. The data were analyzed in terms of mean, standard deviation, percentage, and Willcoxon Matched Pair Signed Ranks Test and presented in descriptive analysis.

Research Findings

1. The multi-dimension social interaction training program having been constructed could develop the autistic student's social skills.
2. Regarding the effect of using the multi-dimension social interaction training program for the autistic students, after the training the 5 students had higher social skill in the 4 areas at .05 statistical significance.

3. Comparing the score after the training of each individual student, it was found that Student 1 had social skill increasing from medium to much level in all areas. Student 2 had social skill from medium to much level in assertion and to medium level in other areas. Student 3 had social skill higher from minimal to medium level in self-control. Student 4 had social skill higher to medium level in the 4 areas. Student 5 had social skill higher from medium to much level in assertion and responsibility and to medium level in other areas. In term of percentage, every student had higher scores in every area.

4. Regarding the parents' satisfaction with the multi-dimension social interaction training program, it was found that the parents were satisfied a much level with the use of the program.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ ผลของการใช้โปรแกรมฝึกปฏิสัมพันธ์ทางสังคมแบบมิติประสมที่มีต่อการพัฒนาทักษะทางสังคมของเด็กวัยรุ่นออทิสติก : กรณีศึกษา

ผู้เขียน นางสาวนงลักษณ์ เจียนงาม

ปริญญา ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์ ดร. เสริมศรี ไชยสร	ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร. สมศักดิ์ ภูวิภาดาวรรณ	กรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร. รัชนิกร ทองสุชาติ	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นพ.ชวรินทร์ ชาญศิลป์	กรรมการ

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาผลการใช้โปรแกรมฝึกปฏิสัมพันธ์ทางสังคมแบบมิติประสมของนักเรียนออทิสติกเป็นรายบุคคล (2) เปรียบเทียบทักษะทางสังคมของนักเรียนออทิสติก ก่อนและหลังการฝึก (3) ศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อผลการใช้โปรแกรมฝึกปฏิสัมพันธ์ทางสังคมแบบมิติประสม กลุ่มตัวอย่างได้แก่ (1) นักเรียนออทิสติกที่เรียนร่วมในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2550 จำนวน 5 คน เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 3 คน เพศชายทั้งหมด และเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 2 คน เพศหญิง จำนวน 1 คน เพศชาย จำนวน 1 คน ทั้งหมดได้รับการยินยอมจากผู้ปกครอง

ในการเข้าร่วมวิจัย และ (2) ผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกจำนวน 5 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ (1) แบบรวบรวมข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนออทิสติก (2) แบบประเมินทักษะทางสังคมทั่วไป (3) แบบสังเกตทักษะทางสังคมของนักเรียนออทิสติกขณะเรียนร่วมในชั้นเรียนปกติ (4) แบบสังเกตทักษะทางสังคมขณะทำกิจกรรมกลุ่ม (5) แบบประเมินพฤติกรรมระหว่างการฝึกตามโปรแกรมการฝึก (6) แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อผลการใช้โปรแกรมฝึกปฏิสัมพันธ์ทางสังคมแบบมิติประสม ส่วนเครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนาคือ โปรแกรมฝึกปฏิสัมพันธ์ทางสังคมแบบมิติประสมโดยจัดกิจกรรมการฝึกเป็นกลุ่มและรายบุคคลเพื่อพัฒนาทักษะทางสังคม 4 ด้าน คือ การให้ความร่วมมือกับผู้อื่น การแสดงออกที่เหมาะสม การมีความรับผิดชอบ และการควบคุมตนเอง รวมกิจกรรมทั้งหมด 14 กิจกรรม

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ และสถิติ Willcoxon Matched Pair Signed Ranks Test และ โดยการพรรณนาวิเคราะห์

ผลการวิจัย

1. โปรแกรมฝึกปฏิสัมพันธ์ทางสังคมแบบมิติประสมที่สร้างขึ้นสามารถพัฒนาทักษะทางสังคมให้นักเรียนออทิสติกได้
2. ผลการใช้โปรแกรมฝึกปฏิสัมพันธ์ทางสังคมแบบมิติประสมของนักเรียนออทิสติกพบว่า หลังจากได้รับการฝึกนักเรียนทั้ง 5 คนมีทักษะทางสังคมทั้ง 4 ด้านเพิ่มสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. เมื่อเปรียบเทียบคะแนนหลังการฝึกแต่ละด้านของแต่ละคน พบว่า นักเรียนคนที่ 1 มีทักษะทางสังคมเพิ่มสูงขึ้นจากระดับปานกลางมาเป็นระดับมากในทุกด้าน นักเรียนคนที่ 2 มีทักษะทางสังคมเพิ่มสูงขึ้นจากระดับปานกลางมาเป็นระดับมากในด้านแสดงออกที่เหมาะสม ส่วนด้านอื่นเพิ่มสูงขึ้นในระดับปานกลาง นักเรียนคนที่ 3 มีทักษะทางสังคมเพิ่มสูงขึ้นจากระดับน้อยเป็นระดับปานกลางในด้านการควบคุมตนเอง นักเรียนคนที่ 4 มีทักษะทางสังคมเพิ่มสูงขึ้นอยู่ในระดับปานกลางทั้ง 4 ด้าน และนักเรียนคนที่ 5 มีทักษะทางสังคมเพิ่มสูงขึ้นจากระดับปานกลางมาเป็นระดับมากในด้านการแสดงออกที่เหมาะสม และด้านการมีความรับผิดชอบ ส่วนด้านอื่นเพิ่มขึ้นระดับปานกลาง แต่อย่างไรก็ตามหากสังเกตค่าร้อยละของคะแนนทักษะทางสังคมของนักเรียนทุกคนพบว่าคะแนนเพิ่มขึ้นทุกด้าน
4. ในส่วนความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อผลการใช้โปรแกรมฝึกปฏิสัมพันธ์ทางสังคมแบบมิติประสมเพื่อฝึกทักษะทางสังคมของนักเรียนออทิสติก พบว่า ผู้ปกครองทุกคนมีความพึงพอใจในระดับมากต่อผลการใช้โปรแกรมดังกล่าว